

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) 2016/1450

af 23. maj 2016

om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer kriterierne i forbindelse med metoden til fastsættelse af minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber ⁽¹⁾, særlig artikel 45, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) En effektiv afvikling er kun mulig og troværdig, hvis et institut råder over så tilstrækkelige interne finansielle ressourcer, at tabsabsorbering og rekapitalisering kan ske, uden at dette påvirker visse forpligtelser (i direktiv 2014/59/EU benævnt »passiver«), navnlig de forpligtelser, som er udelukket fra bail-in. I henhold til direktiv 2014/59/EU bør institutter opfylde et minimumskrav til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver (MREL) for at undgå, at de i uforholdsmæssig høj grad baserer sig på forskellige former for finansiering, som er udelukket fra bail-in, idet manglende opfyldelse af MREL vil få negative konsekvenser for institutternes tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet og i sidste ende afviklingens overordnede effektivitet.
- (2) Afviklingsmyndigheden bør ved fastsættelse af MREL i overensstemmelse med 45, stk. 6, litra a) og b), i direktiv 2014/59/EU tage hensyn til behovet for at sikre, at instituttet, såfremt bail-in-værktøjet anvendes, kan absorbere et passende tab og rekapitaliseres med et beløb, som er tilstrækkeligt til at genoprette dets egentlige kernekapitalprocent til det niveau, som er nødvendigt for at opfylde kravene til tilladelse og samtidig bevare en tilstrækkelig markedstillid. På grund af denne tætte sammenhæng med tilsynsafgørelser skal afviklingsmyndigheden foretage sådanne vurderinger i tæt samarbejde med den kompetente myndighed i overensstemmelse med rammebestemmelserne i artikel 45, stk. 6, i direktiv 2014/59/EU, og afviklingsmyndigheden bør følgelig inden for rammerne af afviklingsmyndighedens forpligtelse til at høre den kompetente myndighed i henhold til artikel 45, stk. 6, i direktiv 2014/59/EU tage hensyn til de vurderinger, som den kompetente myndighed har foretaget af instituttets forretningsmodel, finansieringsmodel og risikoprofil med henblik på fastsættelse af tilsynskrav.
- (3) Særlig bør den nødvendige tabsabsorberingskapacitet vurderes under nøje hensyntagen til instituttets aktuelle kapitalkrav, og den nødvendige rekapitaliseringskapacitet bør vurderes under nøje hensyntagen til de sandsynlige kapitalkrav efter afviklingsstrategiens anvendelse, medmindre der er en åbenlys grund til at vurdere tab ved afvikling anderledes end ved instituttets videreførelse som going concern. Det er nødvendigt at foretage en lignende vurdering for at sikre, at MREL, såfremt andre afviklingsværktøjer end bail-in anvendes, er tilstrækkeligt til at sikre instituttets afviklingsmuligheder.

⁽¹⁾ EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190.

- (4) I henhold til artikel 45, stk. 6, litra c), i direktiv 2014/59/EU skal afviklingsmyndighederne også tage hensyn til den mulighed, at visse kategorier af forpligtelser, som er identificeret i afviklingsplaner og i vurderingen af afviklingsmulighederne, kan udelukkes fra bail-in. Institutter bør ikke basere sig på sådanne forpligtelser med henblik på at opfylde MREL. Hvis forpligtelser af en given insolvensrelateret kategori i væsentligt omfang udelukkes fra bail-in, enten obligatorisk eller skønsmæssigt, bør afviklingsmyndighederne også sikre, at nævnte udelukkelse ikke medfører, at forpligtelser af samme eller højere kategori dækker større tab, end de ville have gjort ved insolvens, da dette udgør en hindring for afvikling.
- (5) Afviklingsmyndighederne kan kræve, at en del af det MREL, der er omhandlet i artikel 45, stk. 1, i direktiv 2014/59/EU, opfyldes ved hjælp af efterstillede, kontraktlige bail-in-instrumenter, et højere minimumskrav eller alternative foranstaltninger med det formål at tackle hindringer for afvikling. Det er ikke nødvendigt at justere MREL, hvis risikoen for manglende overholdelse af princippet om, at »ingen kreditorer må stilles ringere«, er tilstrækkelig lav.
- (6) Visse institutter, som er omfattet af direktiv 2014/59/EU, navnlig finansielle markeders infrastrukturer, som også er meddelt tilladelse som kreditinstitutter, har yderst specialiserede forretningsmodeller og er omfattet af yderligere regler, som bør tages i betragtning ved fastsættelse af MREL.
- (7) For at sikre overensstemmelse med tilsynet bør afviklingsmyndigheden ved vurderingen af instituttets størrelse, forretningsmodel, finansieringsmodel og risikoprofil tage hensyn til resultatet af den tilsynskontrol- og vurderingsproces, som den kompetente myndighed har gennemført i henhold til artikel 97 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU⁽¹⁾, medmindre der er en åbenlys grund til at vurdere tab ved afvikling anderledes end ved instituttets videreførelse som going concern. Den kompetente myndighed bør ved gennemførelse af tilsynskontrol- og vurderingsprocessen og i betragtning af artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010⁽²⁾ tage hensyn til de retningslinjer om fælles procedurer og metoder for tilsynskontrol- og vurderingsprocessen (EBA/GL/2014/13), som EBA har udstedt i henhold til nævnte direktivs artikel 107, stk. 3, og bestræbe sig på bedst muligt at efterleve disse retningslinjer i overensstemmelse med artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010.
- (8) Afviklingsplanerne kan omfatte foranstaltninger vedrørende tabsabsorbering og rekapitalisering inden for koncernstrukturer, herunder ved hjælp af kapitalinstrumenter eller nedskrivningsrelevante passiver, som instituttet har udstedt til andre institutter eller enheder inden for samme koncern. Afviklingsmyndighederne bør fastsætte MREL i overensstemmelse med nævnte foranstaltninger, hvis de indgår som en del af instituttets eller koncernens foretrukne afviklingsstrategi.
- (9) For at sikre, at afviklingsmulighederne ikke afhænger af offentlig finansiel støtte, og at EU-systemet af afviklingsfinansieringsordninger opfylder sit formål med at bidrage til finansiel stabilitet, bør afviklingsmyndighederne ved fastsættelse af MREL tage hensyn til betingelserne i artikel 101, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU for at anvende afviklingsfinansieringsordninger på en måde, der indirekte medfører, at en del af de tab, som et institut eller en enhed har lidt, overføres til afviklingsfinansieringsordningen.
- (10) I henhold til artikel 45, stk. 6, litra f), i direktiv 2014/59/EU bør afviklingsmyndighederne også tage hensyn til de potentielle negative virkninger for den finansielle stabilitet af det forhold, at instituttet er nødlidende. Afviklingsmyndighederne bør navnlig sikre, at effektiv afvikling af et systemisk vigtigt institut ikke forhindres af det forhold, at instituttets effektive absorberings- og rekapitaliseringskapacitet er opbrugt, jf. artikel 44 i direktiv 2014/59/EU. Dette bør dog hverken medføre, at behovet for at sikre tilstrækkelig tabsabsorberings- og rekapitaliseringskapacitet ved hjælp af nedskrivning og konvertering af nedskrivningsrelevante passiver begrænses eller erstattes, eller indebære, at afviklingsfinansieringsordningen bør anvendes til disse formål, medmindre dette sker i overensstemmelse med de principper for anvendelse af afviklingsfinansieringsordningen, der er omhandlet i artikel 44 i direktiv 2014/59/EU, og i så fald udelukkende i det omfang, det er strengt nødvendigt.

(1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUTL 176 af 27.6.2013, s. 338).

(2) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12)

- (11) I henhold til artikel 45, stk. 6, litra e), i direktiv 2014/59/EU bør afviklingsmyndighederne vurdere, i hvilket omfang indskudsgarantiordningen kan bidrage til dækning af afviklingsomkostningerne, ved skønsmæssigt at fastsætte det bidrag, som det ville have været muligt og troværdigt for indskudsgarantiordningen at yde til dækkede indskud, hvis de havde været omfattet af bail-in-værktøjets anvendelsesområde. Afviklingsmyndighederne bør ved denne vurdering sikre, at de og instituttet har truffet alle rimelige og nødvendige foranstaltninger, som er i overensstemmelse med dets finansieringsmodel, til at begrænse kravet om et bidrag fra indskudsgarantiordningen. Hvis en sådant bidrag i henhold til denne vurdering er sandsynligt, kan afviklingsmyndighederne vælge at reducere MREL. Sådanne formodede bidrag bør overholde de grænser, der er fastsat for sådanne bidrag i direktiv 2014/59/EU, og er derfor sandsynligvis mest relevante for institutter, der hovedsagelig finansieres ved dækkede indskud.
- (12) For at give institutter eller enheder tilstrækkelig tid til at opfylde MREL efter anvendelse af afviklingsværktøjer er det passende at fastsætte en overgangsperiode.
- (13) Denne forordning er baseret på det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har forelagt Kommissionen.
- (14) Den Europæiske Banktilsynsmyndighed har afholdt åbne offentlige høringer om det udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, som ligger til grund for denne forordning, analyseret de potentielle omkostninger og fordele samt indhentet en udtalelse fra interessentgruppen for banker, der er nedsat i henhold til artikel 37 i forordning (EU) nr. 1093/2010 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Fastsættelse af det beløb, der er nødvendigt for at sikre tabsabsorbering

1. Afviklingsmyndighederne fastsætter det tab, som instituttet eller koncernen bør kunne absorbere.
2. Afviklingsmyndigheden anmoder i overensstemmelse med artikel 45, stk. 6, i direktiv 2014/59/EU med henblik på fastsættelse af tabsabsorberingen i henhold til denne artikel og på eventuelle bidrag fra indskudsgarantiordningen til afviklingsomkostningerne i henhold til artikel 6 den kompetente myndighed om et resumé af de aktuelle kapitalkrav for institutter eller koncerner, og navnlig følgende:
  - a) kapitalgrundlagskrav i henhold til artikel 92 og 458 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽¹⁾, som omfatter:
    - i) en egentlig kernekapitalprocent på 4,5 % af den samlede risikoeksponering
    - ii) en kernekapitalprocent på 6 % af den samlede risikoeksponering
    - iii) en samlet kapitalprocent på 8 % af den samlede risikoeksponering
  - b) krav om et supplerende kapitalgrundlag, der er større end disse krav, jf. navnlig artikel 104, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU
  - c) kombinerede bufferkrav som defineret i artikel 128, stk. 6, i direktiv 2013/36/EU
  - d) Basel I-minimumsgrænsen, jf. artikel 500 i forordning (EU) nr. 575/2013
  - e) eventuelle gældende krav om gearingegrad.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

3. I denne forordning tolkes kapitalkrav i overensstemmelse med den kompetente myndigheds anvendelse af overgangsbestemmelserne i tiende del, afsnit I, kapitel 1, 2 og 4, i forordning (EU) nr. 575/2013 og i de bestemmelser i den nationale lovgivning, hvorved de beføjelser, der er tillagt de kompetente myndigheder ved nævnte forordning, udøves.

4. Den tabsabsorbering, som afviklingsmyndigheden skal fastsætte, svarer til summen af de krav, der er omhandlet i stk. 2, litra a)-c), eller et større beløb, hvis det er nødvendigt for at opfylde de krav, der er omhandlet i stk. 2, litra d) eller e).

5. Afviklingsmyndigheden kan fastsætte tabsabsorberingen ved brug af en af følgende metoder:

a) en tabsabsorbering svarende til den standardtabsabsorbering, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 4

b) en tabsabsorbering, som enten kan være:

i) større end den standardtabsabsorbering, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 4, hvis:

— behovet for ved afvikling at absorbere tab ikke fuldt ud afspejles i standardtabsabsorberingen, i betragtning af de oplysninger, som er indhentet hos den kompetente myndighed om instituttets forretningsmodel, finansieringsmodel og risikoprofil, jf. artikel 4, eller

— det er nødvendigt at begrænse eller fjerne en hindring for afvikling eller at absorbere tab på beholdninger af MREL-instrumenter udstedt af andre koncernenheder

ii) mindre end den standardtabsabsorbering, der er fastsat i overensstemmelse med stk. 4, hvis, i betragtning af de oplysninger, som er indhentet hos den kompetente myndighed om instituttets forretningsmodel, finansieringsmodel og risikoprofil, jf. artikel 4:

— de i stk. 2, litra b), omhandlede krav om supplerende kapitalgrundlag, som er blevet fastsat på grundlag af resultatet af stress test eller til at afdække makroprudentielle risici, vurderes ikke at være relevante for behovet for at sikre, at tab kan absorberes ved afvikling, eller

— en del af det i stk. 2, litra c), omhandlede kombinerede bufferkrav af afviklingsmyndigheden vurderes ikke at være relevant for behovet for at sikre, at tab kan absorberes ved afvikling.

6. Hvis den i stk. 5, litra b), omhandlede metode anvendes, giver afviklingsmyndigheden, inden for rammerne af den i artikel 45, stk. 6, i direktiv 2014/59/EU omhandlede forpligtelse for afviklingsmyndigheden til at høre den kompetente myndighed, den kompetente myndighed en begrundet redegørelse for den tabsabsorbering, der er blevet fastsat.

Artikel 2

Fastsættelse af det beløb, der er nødvendigt for fortsat at opfylde kravene til tilladelse, udføre aktiviteter og opretholde markedets tillid til instituttet

1. Afviklingsmyndigheder fastsætter den rekapitalisering, der er nødvendig for at gennemføre den foretrukne afviklingsstrategi som identificeret i afviklingsplanlægningsprocessen.

2. Hvis vurderingen af afviklingsmulighederne fører til den konklusion, at det er muligt og troværdigt at likvidere instituttet ved almindelig insolvensbehandling, svarer rekapitaliseringen til nul, medmindre afviklingsmyndigheden bestemmer, at et positivt beløb er nødvendigt af den grund, at likvidation ikke vil føre til opfyldelse af afviklingsmålene i samme omfang som en alternativ afviklingsstrategi.

3. Afviklingsmyndigheden anvender ved vurdering af instituttets lovpligtige kapital efter gennemførelsen af den foretrukne afviklingsstrategi de senest indberettede værdier for den relevante samlede risikoesponering eller nævner i gearingsgraden, alt efter hvad der er relevant, medmindre følgende forhold gør sig gældende:

a) i afviklingsplanen identificeres, forklares og kvantificeres enhver ændring af den lovpligtige kapital, som er en umiddelbar følge af afvikling

b) den ændring, der er omhandlet i litra a), anses ved vurderingen af afviklingsmulighederne for både at være mulig og troværdig uden negative konsekvenser for instituttets levering af kritiske funktioner og uden behov for anden ekstraordinær finansiel støtte end bidrag fra afviklingsfinansieringsordninger i overensstemmelse med artikel 101, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU og principperne for anvendelse heraf, jf. nævnte direktivs artikel 44, stk. 5 og 8.

4. Hvis de i stk. 3 omhandlede ændringer er afhængige af foranstaltninger truffet enten af en køber af aktiver eller forretningsområder i det institut, der er under afvikling, eller af tredjemand, udarbejder afviklingsmyndigheden en begrundet redegørelse til den kompetente myndighed om, hvorfor nævnte ændring er mulig og troværdig.

5. Rekapitaliseringen svarer som minimum til det beløb, der er nødvendigt for at opfylde de gældende kapitalkrav og dermed kravene til tilladelse efter gennemførelsen af den foretrukne afviklingsstrategi.

6. De kapitalkrav, der er omhandlet i stk. 5, omfatter følgende:

a) kapitalgrundlagskrav i henhold til artikel 92 og 458 i forordning (EU) nr. 575/2013, som omfatter:

i) en egentlig kernekapitalprocent på 4,5 % af den samlede risikoeksponering

ii) en kernekapitalprocent på 6 % af den samlede risikoeksponering

iii) en samlet kapitalprocent på 8 % af den samlede risikoeksponering

b) krav om et kapitalgrundlag, der er større end det i dette stykke, litra a), omhandlede krav, jf. navnlig artikel 104, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU

c) Basel I-minimumsgrænsen, jf. artikel 500 i forordning (EU) nr. 575/2013

d) eventuelle gældende krav om gearingsgrad.

7. Rekapitaliseringen omfatter også supplerende beløb, som afviklingsmyndigheden anser for at være nødvendige til at bevare tilstrækkelig markedstillid efter afviklingen.

8. Det supplerende standardbeløb svarer til det kombinerede bufferkrav, jf. kapitel 4, afdeling 1, i direktiv 2013/36/EU, som instituttet underlægges efter anvendelse af afviklingsværktøjer.

Det supplerende beløb, som afviklingsmyndigheden fremsætter krav om, kan være mindre end standardbeløbet, hvis afviklingsmyndigheden bestemmer, at et mindre beløb er tilstrækkeligt til at opretholde markedets tillid og til at sikre både instituttets fortsatte levering af kritiske økonomiske funktioner og adgang til finansiering uden behov for anden ekstraordinær finansiel støtte end bidrag fra afviklingsfinansieringsordninger i overensstemmelse med artikel 101, stk. 2, og artikel 44, stk. 5 og 8, i direktiv 2014/59/EU.

Ved vurderingen af, hvilket beløb der er nødvendigt for at opretholde markedets tillid, tages der hensyn til, om instituttets kapitalposition efter afviklingen er passende set i forhold til peer-institutters aktuelle kapitalposition.

9. Afviklingsmyndigheden kan i samråd med den kompetente myndighed og i betragtning af de oplysninger, som er indhentet hos den kompetente myndighed om instituttets forretningsmodel, finansieringsmodel og risikoprofil, jf. artikel 4, bestemme, at det, uanset bestemmelserne i stk. 3, er muligt og troværdigt at undlade at stille hele eller en del af et eventuelt krav om supplerende kapitalgrundlag eller krav om buffere, som finder anvendelse på enheden aktuelt, efter gennemførelsen af afviklingsstrategien. I så fald kan der ved fastsættelse af rekapitaliseringen ses bort fra nævnte del af kravet.

10. Der tages ved den vurdering, der er omhandlet i stk. 7, hensyn til finansielle midler i andre koncernenheder, som det er muligt og troværdigt at anvende til at opretholde markedets tillid til enheden efter afviklingen, i forbindelse med enheder, som:

a) er datterselskaber i en koncern underlagt et konsolideret MREL

- b) fortsat vil opfylde de betingelser, der er omhandlet i litra a), efter gennemførelsen af den foretrukne afviklingsstrategi, og
- c) ikke forventes at opretholde markedets tillid og adgang til finansiering på individuel basis efter gennemførelsen af den foretrukne afviklingsstrategi.

11. Hvis instituttets aktiver, forpligtelser (i direktiv 2014/59/EU benævnt »passiver«) eller forretningsområder skal fordeles på mere end en enhed efter gennemførelsen af den foretrukne afviklingsstrategi, bør henvisninger til risikoeksponeringer og kapitalkrav i stk. 1-10 forstås som de samlede beløb for disse enheder.

Artikel 3

Udelukkelse fra bail-in eller delvis overførsel, som er en hindring for afvikling

1. Afviklingsmyndigheden identificerer forpligtelser, som udelukkes fra bail-in i henhold til artikel 44, stk. 2, i direktiv 2014/59/EU, eller som med rimelig sandsynlighed helt eller delvist udelukkes fra bail-in i henhold nævnte direktivs artikel 44, stk. 3, eller som overføres til en modtager i deres helhed ved anvendelse af andre afviklingsværktøjer på grundlag af afviklingsplanen.
2. Hvis forpligtelser, som kan indregnes i MREL, identificeres som forpligtelser, der helt eller delvist kan udelukkes i henhold til stk. 1, sikrer afviklingsmyndigheden, at MREL er tilstrækkeligt dels i forhold til den tabsabsorbering, der er fastsat i henhold til artikel 1, dels til at realisere den rekapitalisering, der er fastsat i henhold til artikel 2, uden nedskrivning eller konvertering af nævnte forpligtelser, jf. dog artikel 6.
3. Afviklingsmyndigheden bestemmer, om forpligtelser identificeret i henhold til stk. 1 har samme eller en lavere rang i kreditorhierarkiet ved insolvens end enhver anden kategori af forpligtelser, som kan indregnes i MREL, og for enhver sådan kategori, om de identificerede forpligtelser sammenlagt svarer til mere end 10 % af den pågældende kategori.

Hvis afviklingsmyndigheden bestemmer, at de i første afsnit omhandlede betingelser er opfyldt, vurderer den også, om det behov for at absorbere tab og for at bidrage til rekapitaliseringen, som de i første afsnit omhandlede forpligtelser ville have dækket, hvis de ikke var udelukket fra bail-in, kan dækkes af forpligtelser, som kan indregnes i MREL og ikke er udelukket fra tabsabsorbering eller rekapitalisering, uden at overtræde de sikkerhedsforanstaltninger for kreditorer, der er omhandlet i artikel 73 i direktiv 2014/59/EU.

4. Afviklingsmyndigheden opbevarer en fortegnelse over de antagelser, værdiansættelser eller andre oplysninger, der er anvendt til at bestemme, om MREL opfylder betingelserne i stk. 3.

Artikel 4

Forretningsmodel, finansieringsmodel og risikoprofil

1. Afviklingsmyndigheden tager i forbindelse med artikel 45, stk. 6, litra d), i direktiv 2014/59/EU og inden for rammerne af den i artikel 45, stk. 6, i direktiv 2014/59/EU påkrævede høring hensyn til oplysninger modtaget fra den kompetente myndighed, herunder resuméet af og redegørelsen for resultatet af den tilsyns kontrol- og vurderingsproces, som er gennemført i henhold til artikel 97 i direktiv 2013/36/EU, og navnlig til:
  - a) et resumé af vurderingen af instituttets forretningsmodel, finansieringsmodel og overordnede risikoprofil
  - b) et resumé af vurderingen af, hvorvidt instituttets kapital og likviditet sikrer forsvarlig dækning af de risici, der er forbundet med instituttets forretningsmodel, finansieringsmodel og overordnede risikoprofil

- c) oplysninger om, hvordan de risici og svagheder som følge af instituttets forretningsmodel, finansieringsmodel og overordnede risikoprofil, der er identificeret i forbindelse med tilsyns kontrol- og vurderingsprocessen, er afspejlet, direkte eller indirekte, i de krav om supplerende kapitalgrundlag, der stilles til et institut i henhold til artikel 104, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU, på grundlag af resultaterne af tilsyns kontrol- og vurderingsprocessen
- d) oplysninger om andre tilsyns krav, som stilles til et institut for at tage højde for de risici og svagheder som følge af instituttets forretningsmodel, finansieringsmodel og overordnede risikoprofil, der er identificeret i forbindelse med tilsyns kontrol- og vurderingsprocessen.

2. Afviklingsmyndigheden tager hensyn til de i stk. 1 omhandlede oplysninger, hvis den foretager justeringer af standardtabsabsorberingen og rekapitaliseringen, jf. artikel 1, stk. 5, og artikel 2, stk. 9, for at sikre, at det justerede MREL i tilstrækkelig grad afspejler de risici, der gør sig gældende for afviklingsmulighederne som følge af instituttets forretningsmodel, finansieringsmodel og overordnede risikoprofil.

Afviklingsmyndigheden giver, inden for rammerne af den i artikel 45, stk. 6, i direktiv 2014/59/EU omhandlede forpligtelse for afviklingsmyndigheden til at høre den kompetente myndighed, den kompetente myndighed en begrundet redegørelse for, hvordan der er taget hensyn til nævnte oplysninger i forbindelse med sådanne justeringer.

3. I forbindelse med en enhed eller koncern, som er underlagt kapital- og tilsyns krav i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 ⁽¹⁾ eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 ⁽²⁾, bør der ved vurdering af kravene om standardtabsabsorbering og rekapitalisering i henhold til nærværende forordnings artikel 1 og 2 kun tages hensyn til kapitalkrav i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU.

Afviklingsmyndigheden kan justere tabsabsorberingen for at tage hensyn til mulige og troværdige bidrag til tabsabsorbering eller rekapitalisering på grundlag af særlige ressourcer i henhold til forordning (EU) nr. 648/2012 eller forordning (EU) nr. 909/2014.

4. Afviklingsmyndigheden kan i forbindelse med enheder, der er datterselskaber i en koncern, som er underlagt et konsolideret MREL, ved sin vurdering af tabsabsorberingen og rekapitaliseringen udelukke enhver buffer, som kun er fastsat på koncernniveau.

5. Hvis en anden myndighed end den kompetente myndighed er udpeget til at være den myndighed, som er ansvarlig for fastsættelse af den kontracykliske buffersats, kan afviklingsmyndigheden anmode den udpegede myndighed om yderligere oplysninger.

Artikel 5

Størrelse og systemisk risiko

1. Afviklingsmyndigheden tager i forbindelse med institutter og koncerner, der af de relevante kompetente myndigheder er identificeret som G-SII'er eller O-SII'er, og ethvert andet institut, som af den kompetente myndighed eller afviklingsmyndigheden anses for med rimelig sandsynlighed at udgøre en systemisk risiko i tilfælde af sammenbrud, og som ikke er omfattet af denne forordnings artikel 2, stk. 2, hensyn til de krav, der er omhandlet i artikel 44 i direktiv 2014/59/EU.

2. Hvis afviklingskollegiet i henhold til artikel 45 i direktiv 2014/59/EU skal træffe en fælles afgørelse om MREL, skal enhver justering i nedadgående retning for at udarbejde et skøn over kapitalkravene efter afviklingen i henhold til artikel 2, stk. 3, i forbindelse med institutter, der af de relevante kompetente myndigheder er identificeret som G-SII'er eller O-SII'er, og deres forskellige institutter, og ethvert andet institut, som af den kompetente myndighed eller afviklingsmyndigheden anses for med rimelig sandsynlighed at udgøre en systemisk risiko i tilfælde af sammenbrud, dokumenteres og forklares i de oplysninger, der gives til afviklingskollegiets medlemmer.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 909/2014 af 23. juli 2014 om forbedring af værdipapirafviklingen i Den Europæiske Union og om værdipapircentraler samt om ændring af direktiv 98/26/EF og 2014/65/EU samt forordning (EU) nr. 236/2012 (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 1).

*Artikel 6***Indskudsgarantiordningens bidrag til finansiering af afvikling**

1. Afviklingsmyndigheden kan reducere MREL for at tage hensyn til det bidrag, som en indskudsgarantiordning i overensstemmelse med artikel 109 i direktiv 2014/59/EU forventes at yde til finansieringen af den foretrukne afviklingsstrategi.
2. En sådan reduktion baseres på en troværdig vurdering af indskudsgarantiordningens eventuelle bidrag, og skal som minimum:
  - a) være mindre end et forsigtigt skøn over de potentielle tab, som indskudsgarantiordningen ville have lidt, hvis instituttet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling, under hensyntagen til indskudsgarantiordningens prioritet i henhold til artikel 108 i direktiv 2014/59/EU
  - b) være mindre end den grænse, der er sat for bidrag fra indskudsgarantiordninger i artikel 109, stk. 5, andet afsnit, i direktiv 2014/59/EU
  - c) tage højde for den overordnede risiko for at opbruge de til rådighed stående finansielle midler fra indskudsgarantiordningen som følge af bidrag i forbindelse med en række sammenbrud eller afviklinger af banker, og
  - d) være i overensstemmelse med andre relevante bestemmelser i national lovgivning og de pligter og det ansvar, som påhviler den myndighed, der er ansvarlig for indskudsgarantiordningen.
3. Afviklingsmyndigheden skal efter høring af den myndighed, der er ansvarlig for indskudsgarantiordningen, dokumentere sin tilgang til vurderingen af den overordnede risiko for at opbruge indskudsgarantiordningens til rådighed stående finansielle midler og foretage reduktioner i overensstemmelse med stk. 1, forudsat at risikoen ikke er uforholdsmæssigt stor.

*Artikel 7***Kombineret vurdering af MREL**

1. Afviklingsmyndigheden sikrer, at MREL er tilstrækkeligt til at muliggøre en nedskrivning eller konvertering af kapitalgrundlag og kvalificerede nedskrivningsrelevante passiver, der som minimum svarer til summen af tabsabsorberingen og rekapitaliseringen som fastsat af afviklingsmyndighederne i overensstemmelse med artikel 1 og 2, der er omfattet af bestemmelserne i artikel 3-6.
2. Afviklingsmyndighederne udtrykker det beregnede MREL som en procent af instituttets samlede forpligtelser og kapitalgrundlag, og derivatforpligtelserne medtages i de samlede forpligtelser, i det omfang der gives fuld anerkendelse af modparters nettingrettigheder.
3. Afviklingsmyndighederne indfører en plan eller proces til opdatering af MREL, under hensyntagen til:
  - a) at det er nødvendigt at opdatere MREL parallelt med vurderingen af afviklingsmulighederne
  - b) om den volatilitet, der gør sig gældende for enhedens eller koncernens samlede forpligtelser og kapitalgrundlag som følge af forretningsmodellen, med sandsynlighed fører til, at MREL på et tidligere tidspunkt ikke længere er passende.

*Artikel 8***Overgangsordninger og ordninger efter afvikling**

1. Uanset artikel 7 kan afviklingsmyndighederne fastsætte en overgangsperiode, der er passende til at opfylde det endelige MREL, eller for et institut eller en enhed efter anvendelse af afviklingsværktøjer.

2. Med henblik på stk. 1 fastsætter afviklingsmyndighederne en passende overgangsperiode, der er så kort som muligt. De giver også instituttet meddelelse om et planlagt MREL for hver periode på 12 måneder i overgangsperioden. Ved overgangsperiodens afslutning skal det endelige MREL svare til det beløb, der er fastsat i henhold til artikel 7.
3. Afviklingsmyndighederne forhindres ikke i efterfølgende at ændre enten overgangsperioden eller et planlagt MREL.

Artikel 9

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. maj 2016.

På Kommissionens vegne

Jean-Claude JUNCKER

Formand
